

foranstaltninger til at sikre, at de valgte virksomhedsrepræsentanter ikke bruges til at undergrave fagforeningsrepræsentanternes stilling og til at opmuntre til samarbejde mellem de to grupper.

Der var også en del diskussion vedrørende omfanget af den beskyttelse, som arbejderrepræsentanterne skulle nyde. Således havde fagforeningsgruppen ønsket en mere generel udvidelse af de foranstaltninger, der skal træffes til beskyttelse af arbejderrepræsentanterne, medens arbejdsgivergruppen havde stillet forslag om en lempelse i afskedigelsesproceduren. Ingen af disse forslag blev vedtaget. De omhandlede foranstaltninger drejer sig især om sikring mod afskedigelse og omfatter under visse omstændigheder også tidligere arbejderrepræsentanter samt personer, der opstiller til tillidshverv.

Med hensyn til spørgsmålet om foranstaltninger til lettelse af repræsentanternes hverv var der heller ikke fuldstændig enighed. Man enedes dog om en række bestemmelser, gående ud på, at arbejderrepræsentanterne skulle have den fornødne frihed — uden tab af indtægt — til at udføre deres funktioner og til at overvære fagforeningsmøder, kurser, seminarer, kongresser m. v. Repræsentanterne skal have adgang til forskellige steder i virksomheden og have ret til indkræyning af fagforeningskontingent, såfremt de er bemyndiget dertil af foreningen. Bestemmelserne giver repræsentanterne adgang til at uddele informationsmateriale i virksomheden og forudsætter, at ledelsen under visse omstændigheder i fornødent omfang stiller kontormæssige faciliteter og oplysningsmateriale til rådighed for repræsentanterne.

Konferencen vedtog komiteens rapport og konklusionerne, og arbejdsbureauet har herefter indhentet udtalelser fra de forskellige medlemsstater til brug ved udarbejdelsen af en ny rapport med henblik på 2. behandling af spørgsmålet på 1971-konferencen.

9. Behandling af spørgsmål om ILOs struktur.

Som nævnt i beretningen for 1969, besluttede 1969-konferencen, at flg. strukturspørgsmål skulle gives første prioritet ved styrelsesrådets videre behandling med henblik på fremlæggelse af forslag på 1970-

konferencen; 1. Sammensætningen af styrelsesrådet, herunder forholdet mellem valgte og ikke-valgte pladser og forholdet mellem arbejdsgivergruppen og bedriftsledelsen i socialiserede virksomheder, 2. Spørgsmålet om konferencen bør godkende valg af generaldirektøren, samt 3. Sammensætning af ekspertmøder og rådgivende organer, oprettet af styrelsesrådet.

Disse problemer blev i januar 1970 behandlet i en arbejdsgruppe, der blev nedsat af styrelsesrådet. Det fremgik af arbejdsgruppens rapport, som bl. a. dannede grundlag for drøttelserne i konferencens strukturkomité, at der kun kunne opnås enighed om spørgsmålet vedrørende sammensætningen af ekspertmøder og rådgivende organer, og konferencekomiteen konfirmerede arbejdsgruppens forslag på dette punkt. Under drøttelserne i komiteen blev der også inddraget andre strukturspørgsmål end de førnævnte, bl. a. spørgsmålet om en ændring af ILO-konstitutionsart. 36, der bestemmer, at konstitutionsændringer først træder i kraft, når der blandt de ratificerende to trediedele af medlemsstaterne er mindst 5 af de 10 stater med fast sæde i styrelsesrådet.

Under generaldebatten fremkom den danske repræsentant med et indlæg på de fire nordiske regerings vegne. Under henvisning til principperne om staternes ligestilling og hensynet til en demokratisk valgordning slog han til lyd for en ændring af systemet med permanente pladser i styrelsesrådet. Det eksisterende system havde ikke regional balance, idet hverken Afrika eller Latinamerika havde permanente pladser, ligesom det medførte, at de mindre vesteuropæiske lande var stærkt underrepræsenteret i styrelsesrådet. Den kontinuitet i repræsentationen, som er en af begrundelserne for den nuværende ordning, kunne sikres på anden måde, og der henvises i øvrigt her til, at det var lige så vigtigt, at udviklingslandene — i lyset af ILOs aktiviteter — er passende repræsenteret.

Den danske repræsentant pegede videre på, at en ændring af den nævnte artikel 36 i ILO-konstitutionen burde overvejes. Man burde samtidig søge at nå frem til en mere permanent regional fordeling af regeringspladserne i styrelsesrådet; på kort sigt kunne der formentlig bødes på de mindre